

در دموکراسی‌های تحمیلی حکمرانی بجای مردم از آن سفارت‌خانه‌هاست!

خبر:

"جان بس"، سفیر امریکا در افغانستان می‌گوید که برنده‌ی انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان از حمایت شمار اندک مردم این کشور برخوردار خواهد بود؛ از همین رو باید به فکر تشکیل یک حکومت فراگیر باشید. وی به تاریخ 11 جدی سال جاری در گفتگوی تلویزیونی با اشاره به سطح مشارکت پایین رای دهندگان در انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان گفت، لازم است تا رئیس‌جمهوری بعدی این کشور به خواست‌ها، بیم‌ها و مخالفت‌های بخش بزرگی از جامعه گوش دهد."

شبکه تلویزیونی طلوع نیوز

تبصره:

دولت امریکا برای اغواگری مردم خود همواره افکار عامه جهان و افغانستان را به نام دموکراسی، در چنگال خون‌آلود خود نگهداشته است. انتخابات اخیر ریاست‌جمهوری افغانستان یکی از بهترین نمونه‌های این نوع اغواگری، جعل، تزویر و تحمیل بود. چون هدف اصلی امریکا در حال حاضر صلح با طالبان است و انتخابات ریاست‌جمهوری تنها وسیله‌ای فشار بر طالبان و مصروف نگهداشتن افکار عامه می‌باشد و بس.

سرزمینی که اشغال شده و جنگ خانمانسوز در آن جریان داشته باشد، انتخابات به جز اغواگری مردم هیچ نوع معنی دیگری را افاده کرده نمی‌تواند و ادعاهای، این که رای مردم در آن سرنوشت ساز است، قصه‌ی مفت دموکراسی است.

در چند دور گذشته انتخابات افغانستان، تصامیم اصلی را سفارت امریکا می‌گرفت و در این دور نیز چنین اتفاق در حالت وقوع است. چنانچه از سی میلیون نفوس افغانستان، فقط 9 میلیون نفر برای انتخابات ثبت نام کرده و تنها 1.9 میلیون تن در انتخابات اشتراک کردند. اما پس از سه ماه مداخله، امر و نهی مستقیم سفارت امریکا بخصوص «سفیر جان بس» به کمیسیون انتخابات، سرانجام نتایج ابتدایی انتخابات با گرفتن ۹۲۳ هزار و ۸۶۸ رای (۵۰,۶۴ درصد) توسط اشرف غنی منحیث برنده، و داکتر عبدالله عبدالله با کسب ۷۲۰ هزار و ۹۹۰ رای (۳۹,۵۲ درصد) در جایگاه دوم اعلام گردید.

جان بس، پس از اعلام نتایج ابتدایی انتخابات ریاست‌جمهوری در صفحه تویتش چنین نوشت: "نکته‌ای که مردم نباید فراموش کنند اینست که هنوز تا اعلام نتایج نهایی و اعتماد مردم به آن، مراحل متعددی باقی مانده است." این درحالی است که بی‌حیاتی‌ترین انسان‌های روی زمین؛ یعنی حُکام افغانستان و جامعه جهانی آن را منحیث دست‌آورد استقبال کردند. اما اکثریت قاطع مردم افغانستان در انتخابات دموکراتیک ریاست‌جمهوری اشتراک نکرده و این پروسه‌ی غربی را با بحران مشروعیت دموکراتیک روبرو ساختند. حالا سفیر امریکا تلاش دارد تا برای دموکراسی ناکام در افغانستان پینه دوزی نموده و از شرمساری بیشتر آن را نجات دهد و به همین دلیل از حکومت فراگیر صحبت می‌کند.

این در حالی است که از انتخابات 2014 با شعارهای حکومت فراگیر، دولت کنونی وحدت ملی بیرون آمد که در نهایت به تفرقه‌ی ملی انجامید و کشمکش‌های قومی و قبیله‌ی را افزایش داد و افغانستان را به یکی از خونین‌ترین دوره‌های تاریخش رساند. پس حکومتی که سفیر امریکا از آن سخن می‌زند، جز بحران برای افغانستان چیزی دیگری به ارمغان نمی‌آورد.

هرچند نتایج انتخابات ریاست جمهوری افغانستان مستقیماً با نتیجه پروسه‌ی صلح با طالبان، گره خورده است. پس اگر پروسه‌ی صلح به نتایجی برسد که موافق خواست امریکا باشد، تمام پروسه‌ی انتخابات لغو خواهد شد؛ در غیر آن بر اساس همین پروسه‌ی ناقص و نامشروع، حکومت بعدی را تشکیل خواهند داد.

در نتیجه سفیر امریکا که از حکومت فراگیر ملی صحبت می‌کند هدف آن این نیست که نمایندگان واقعی مردم در آن سهیم باشند و به امور مردم توسط آنها رسیدگی صورت گیرد. در واقع هدف از حکومت فراگیر، دخیل ساختن رهبران وابسته به امریکا از هر قوم افغانستان در حکومت می‌باشد که توسط آنها منافع و اهداف خود را در افغانستان متحقق سازند. بجای آن که چنین حکومت را حکومت فراگیر عنوان کنیم، خوب است آن را حکومت دموکرات‌های وابسته به امریکا نامید.

سیف الله مستنیر

رییس دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه افغانستان